

[Hans Pinstrup.]

for kan gøre det. Jeg har ogsaa forstaaet det saadan, at ikke mindst den højtærede Minister selv har Øjnene aabne for og er interesseret i dette Spørgsmaal. Det er min Opgave her med Hensyn til denne Lovgivning at søge Blikket vendt imod dette bestemte Spørgsmaal, saaledes at Lovens øvrige Ulemper fjernes. At det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har sin særegne Tankegang og sin overdrevne Tro paa Statsregulering, er ikke noget nyt for Tingets Medlemmer, og det vilde være ganske unyttigt at diskutere med det ærede Medlem. Kærnen i denne Sag er, at Rigsdagen over for nogle unge, der ønsker at faa selvstændig Virksomhed, eget Hjem, vil optræde som Barnepige, ikke blot for dem, men for hele den kommende Slægt; og dér vil jeg for mit Vedkommende hævde, at Rigsdagen har ikke bedre Betingelser for at bedømme Fremtiden end de unge og deres Slægt, der gaar ind i Risikoen, og Lovgivningsmagten kan nu ogsaa være for hjælpsom igen.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at Bondepartiets Ændringsforslag var for rigoristisk udformet. Naar Ministeren fremsætter en saadan Udtalelse, synes jeg, han burde begrunde nærmere, hvad han mener med, at det er rigoristisk. Efter de sidste Bemærkninger, Ministeren fremsatte, forstod jeg, at han egentlig havde Sympati for Ændringsforslaget, og for saa vidt kan jeg sige Ministeren Tak; maaske det kan føre noget mere med sig, men foreløbig lover det ikke alt for godt.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han i Fjor, efter at vi havde behandlet Forslaget, henvendte sig til Landbrugsministeren, og at der gennem Landbrugsministeriet blev rettet Henvendelse til Jordlovsudvalget o. s. v., men at man dér fraraadede at gribe ind vedrørende dette Spørgsmaal. Det er meget muligt, at man har fraaraadet det, men alene derved, at man retter Henvendelse til Landbrugsministeriet og til Jordlovsudvalget og andre, erkender man jo, at der her ligger et Problem, og naar der saa gøres et Forsøg paa, som Tilfældet nu er fra vor Side, at løse Problemet, synes jeg ikke, at Ordførerne og Ministeren paa den Maade, som det er sket her, skal gaa alt for stærkt i Rette med det. Man burde hellere medvirke til at finde en Løsning paa dette meget vigtige Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen sagde, at vort Ændringsforslag var sat op

paa en Maade, som sikkert ingen undtagen netop Medlemmerne af Bondepartiet kunde godkende. Det ærede Medlem sagde, at Spørgsmaalet havde været drøftet i Udvalget, og ogsaa Udvalget forstod, at det er noget vigtigt, vi her staar overfor, og som trænger sig paa til Løsning. Men naar det har været drøftet i Udvalget og der ikke i Dag foreligger noget Ændringsforslag, er det jo i Virkeligheden en Slags Falliterklæring fra det nedsatte Udvalg, og naar man ikke kan finde en bedre Udformning, synes jeg, man skulde gaa ind paa den Tanke, vi her har gjort os til Talsmænd for. Hvis det er for rigoristisk, ja, bevares vel, saa kan det naturligvis ændres, men som sagt, Problemet maa tages op og maa løses.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Bemærkninger forekommer det mig, at det er noget inkonsekvent, at det ærede Medlem først kritiserer Forslaget, som han gjorde, og saa nu i sidste Omgang tager det saa varmt i Forsvar. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det var aldeles ikke det ærede Medlems Udtalelser, jeg tænkte paa med mine Bemærkninger, men det ærede Medlem Hr. Carl Petersens, men jeg kan godt tilføje, at jeg tror heller ikke, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard gør Folkestyret nogen Tjeneste ved ved en Lejlighed som denne at falde over det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup.

Efter de Udtalelser, der er fremsat dels af Indenrigsministeren og dels af Ordførerne, kan det vel betragtes som givet, at vort Ændringsforslag bliver forkastet. Man har aabenbart ingen Betænkeligheder, naar det gælder at stavnsbinde Landbrugets Ungdom; derimod nærer man store Betænkeligheder — det er det, der gaar gennem de Herrers Udtalelser —, naar det gælder en Beskyttelse af den Ungdom, som de sidste 10 Aars Politik i særlig Grad er gaaet ud over. Det er en Tendens, som har været fremherskende nu gennem de sidste 10 Aar, og desværre synes det vedblivende, ogsaa efter at Ministeriet Stauding er blevet udvidet, at være den, man tager sit Bestik efter.

Jeg skal for at undgaa Gentagelser indskrænke mig til disse Bemærkninger, men til Slut vil jeg dog gerne sige, at Bondepartiet ikke vil tage Medansvar for Lovforslaget, medmindre det Ændringsforslag, vi har stillet, bliver indføjet i det. Vi vil, hvis vort Ændringsforslag bliver forkastet, ikke deltage i Afstemningen over de foreliggende Ændringsforslag, og vi vil undlade at stemme ved Lovforslagets tredie Behandling.